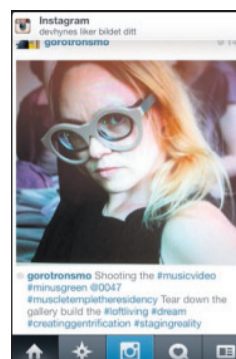

KUNST & kritikk

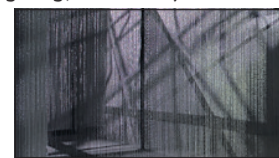
SELVPORTRETTE:

Goro Tronsmo

- Hva ser vi på bildet?
- Shooting the #musicvideo #minusgreen @0047 #muscletempletheresidency
- Hva synes du om selvporetretet som sjanger?
- Kan man snakke om selvporetretet etter selfien?
- Hvorfor lager du kunst?
- Tear down the gallery build the #loftliving #dream #creatinggentrification #stagingreality

MALMÖ: Malmö Konsthall viser arbeider av den svenske kunstneren Gunilla Klingberg, som ofte jobber med stedsspesifikke installasjoner, i en utstilling som åpner fredag. Hos Klingberg flyter det mystiske og kosmiske sammen med det hverdagslige. **AHM**

Unike bilder i strømmen

KUNST

«Sverre Mallings – Satelites and Pomegranates»

Galleri Haaken, Oslo
Står til 17. august

ANMELDELSE

Sverre Mallings kunst er håndverksbasert og individuell – og dypt meningsfull.

Mange vil kanskje se på den som en overflødig ferdighet i vår tid, den presisjonen og tekniske briljansen som Sverre Mallings tegner sine motiver med.

De naturalistiske gjengivelsene av mennesker, dyr, ting og natur i Mallings tegninger danner et visuelt uttrykk man umiddelbart vil assosiere med gamle mestere. Spørsmålet er om ikke fotoapparater, kopimaskiner og dataverktøy i dag har tatt over for håndverket. Mallings nye tegninger problematiserer dette spørsmålet på en finurlig måte.

Den klassiske kunsten

beveget seg innenfor et forholdsvis strengt mønster av referanser til motiver og motivtyper. Står man overfor de gamle mesterne er det nyttig å ha et symbolleksikon for hånden.

Når det gjelder Mallings bilder møter vi en symbolverden som i liten grad forsyner seg av tradisjonelle symboler. Det umiddelbare inntrykket er at han samler inntrykk fra den daglige strømmen av bilder vi møter gjennom internett, enten vi googler oss frem til dem eller vi zapper oss gjennom informasjon og bildeflommen på facebook, instagram og andre sosiale medier. Det oppstår en form for implodering av historien, der alt opptrer i samtid uansett opprinnelig sammenheng. I Mallings bilder kommer det til uttrykk ved at kunsthistoriske referanser som ligger

et stykke fra hverandre, både i geografisk utstrekning og i tid, legges over hverandre, lag på lag.

Impulser fra renessanse-tegninger, plansjeverk, japanske tegninger og konstruktivismen – alt blir nitidig kopiert og preget av Mallings personlige strek.

På det visuelle feltet i dag ser det annerledes ut: I større og større grad er det et kollektiv som produserer ut fra en overordnet idé. Hvem som fører blyanten eller sitter ved tastaturet blir ikke sett på som viktig.

For meg handler Mallings bilder mindre om å lage seg en fantasyverden, enn om det å gripe fatt i denne strømmen av impulser som farer forbi i en virtuell verden, og arrestere strøm-

ORIGINAL: De kunsthistoriske referansene er mange i Mallings briljante tegninger.

men i form av å dikte den om til egne bilder.

Den langsomme transformasjon av bilder hentet ut av strømmen og omskapt til tegninger, bidrar til å stanse strømmen og skape et rom for å reflektere over hva vi opplever. Det håndverksmessige blir da meningsbærende. Den blir et middel til å sette sitt individuelle merke på bildene. Vi er da heller ikke i tvil om at alle de tegningene vi ser, har en karakteristisk signaturstil som bærer Sverre Mallings seg.

Malling gir sitt bidrag til at det fortsatt virker meningsfullt å snakke om en individuelt og personlig preget kunst.

Øivind Storm Bjerke
kunst@klassekampen.no

Formens intuitive mester

Øivind Storm Bjerke
KUNST

«Arnold Haukeland. Figur og form»

Vigeland-museet, Oslo
Står til 31. august

ANMELDELSE

Vigeland-museet satser tungt på Arnold Haukeland i sommer, men de aller beste arbeidene hans finner du ikke her. De bør du oppsøke ute i det fri.

For oss som var unge den gangen Haukeland sto på toppen av sin karriere, er det rart å tenke på at dette kunstnerskapet for mange er falt i glemmeboka i dag. Den gangen, på 1960- og 70-tallet, var Haukelands posisjon ruvende og uomgjengelig: Han sto nærmest som et synonym for norsk modernistisk skulptur i seg selv.

I sommer gir Vigeland-museets utstilling en smake-

bit på det unike kunstnerskapet Haukeland har stått for.

Det var med en utstilling av abstrakte skulpturer på Kunstnerens Hus i 1961 at

Haukeland skulle få sitt gjennombrudd i norsk offentlighet. I tiårene som fulgte, fram til hans død i 1983, inntok han rollen som en høylytt og slagferdig spydspiss for abstrakt skulptur i Norge.

Tidligere hadde kunstnere som Aase Texmon Rygh og Ramon Isern markert seg med utstillinger av abstrakt skulptur, men der deres form var avslepen, intim og gjennomtenkt, var Haukelands formspråk intuitivt og ekspressivt.

Opprinnelig studerte han til elektroingenør ved NTH, men han avbrøt studiene under krigen.

Da han debuterte som figurativ billedhogger i 1948, ble han straks lagt merke til, og debutarbeidet ble innkjøpt av Nasjonalgalleriet.

Han ble ansatt av Stinius Fredriksen som en av billedhoggerne som utsmykket Vestfronten på Nidaros Domkirke, og fikk en rekke store